

Resolució 765/2021, de 13 d'agost

Número d'expedient de la Reclamació: 661/2021

Administració reclamada: ESPIMSA

Informació reclamada: Una sol·licitud d'un nou punt de subministrament elèctric.

Sentit de la Resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Resum: L'Administració reclamada ha facilitat a la GAIP, i aquesta Comissió de Garantia a la persona reclamant, la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la què deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

Paraules clau: Empreses municipals. Instal·lació elèctrica. Via pública. Reclamació contra inadmissió. Abús de dret. Lliurament extemporani. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 26 de juliol de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 661/2021, presentada contra l'Empresa de Serveis, Promocions i Iniciatives Municipals, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 21 de juny de 2021 la persona reclamant presenta al registre de l'Ajuntament de Tarragona una sol·licitud que demana a ESPIMSA la sol·licitud per a un nou punt de subministrament elèctric, on estigui indicat el tipus de subministrament, la ubicació, el nivell de tensió en volts, la potència total sol·licitada en KW i el seu desglossament entre els edificis i serveis als quals s'ha de subministrar. Motiva la sol·licitud en la instal·lació d'un armari de grans dimensions a la via pública, separat de les façanes, en el que seria la continuació del carrer 11, a la zona del mercat ambulant de Bonavista, generant risc d'inundacions per al local proper.
3. El 21 de juliol de 2021 ESPIMSA inadmet la sol·licitud anterior per constituir abús de dret, en base a les següents consideracions: "Que, el motiu únic d'aquesta decisió s'empara en la vulneració dels principis generals de bona fe i prohibició d'abús de dret proclamats als articles 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil Espanyol. Que, tal i



com disposa la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) en diferents resolucions, a tall d'exemple la Resolució de data 11.02.2016 de finalització de la Reclamació número 36/2015, "l'Administració pot, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret, especialment si causen dany o perjudici als altres i/o als interessos generals, sense obtenir un benefici propi". Que, com exemple inclòs a la mateixa resolució referenciada, és d'interès citar que "pot existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència". Que, el personal analista en transparència i bon govern de la Generalitat de Catalunya, consolida l'anterior línia argumental a l'article "l'abús en l'exercici del dret com a causa d'inadmissió" on s'exposa que "la sol·licitud d'accés és abusiva quan la persona sol·licitant, a través de l'exercici del dret d'accés, pretengui en realitat causar intencionadament un perjudici, una alteració, una obstrucció, un col·lapse o una paralització il·legítima del funcionament normal de l'entitat o l'òrgan al qual s'adreça la sol·licitud". Que, la prova evident de la vulneració del principi general de la bona fe i de la prohibició d'abús de dret radica a les seves actuacions, com són els més de CENT VINT (120) escrits de sol·licitud d'accés a la informació pública formulats des de fa més de dos anys, havent iniciat aquesta tendència el mes d'abril del 2019, amb posterioritat de que aquesta Administració dictés resolució desfavorable als seus interessos en un assumpte de naturalesa particular relacionat amb la llicència de la terrassa del local, bar/cafeteria, del qual és titular. (...) Que, de manera simultània al registre d'aquests escrits, els lletrats contractats per vostè i per la seva família més pròxima van interposar diverses accions judicials davant els tribunals de la ciutat de Tarragona. Un clar exemple en són els procediments repartits en primera instància a la jurisdicció contenciosa-administrativa (Procediment Ordinari número 182/2018 i número 164/2019) i a la jurisdicció penal (Diligències Prèvies número 2687/2020). Que, conseqüentment, aquesta situació ha provocat que la present entitat hagués de dedicar uns recursos dels que no disposava per intentar garantir el principi de bon govern pel qual es regeix l'Administració Pública, donant resposta a més de CINQUANTA (50) de les seves sol·licituds però mostrant-se igualment superada i sobrepasada per l'excés de càrrega de feina que ha suposat l'acumulació del conjunt d'expedients relacionats. Que, en altre sentit, les reiterades sol·licituds han bloquejat una empresa pública amb escassetat de recursos humans i amb protocols caducs, la qual està duent a terme uns esforços d'adaptació a nous processos de digitalització i implantació de plataformes per dotar de publicitat a la seva gestió, en paral·lel a la gestió de dos mercats municipals, vuit mercadets no sedentaris i diversos



aparcaments. Que, en definitiva, les reclamacions formulades han afectat de manera molt negativa a l'empresa i als seus treballadors, a més de damnificar sensiblement la prestació de la tasca essencial a la qual aquesta entitat ve legalment compromesa: Gestionar i vetllar pels mercats i mercadets de la ciutat”.

4. La Reclamació presentada el 26 de juliol de 2021 reitera la sol·licitud i la seva motivació.
5. El 29 de juliol de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a ESPIMSA i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 29 de juliol de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública.
7. El 9 d'agost de 2021 la GAIP rep l'informe d'ESPIMSA, que es ratifica en la concurrència dels motius d'inadmissió invocats més amunt, però malgrat això adjunta la informació sol·licitada.
8. L'11 d'agost de 2021 la GAIP comunica a la persona reclamant l'informe i la resta de documentació aportada per ESPIMSA a aquest procediment.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.



L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la GAIP, i aquesta Comissió de Garantia a la persona reclamant, la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud



d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

Nogensmenys, encara no es té constància de l'efectivitat de l'accés sol·licitat i estimat, ni de què la informació facilitada sigui realment la sol·licitada, motiu pel qual el fonament jurídic següent de la Resolució fa referència a les facultats de la GAIP per a l'execució de les seves resolucions, pel cas que calgui fer-ne ús als efectes de garantir l'accés material a la informació sol·licitada. Cal tenir en compte que aquesta Reclamació finalitza sobre la base de l'estimació tàcita de la sol·licitud d'informació de la que deriva i el subsegüent lliurament de la informació sol·licitada; en conseqüència, qualsevol impediment o limitació d'ESPIMSA en relació amb l'efectivitat d'aquest accés s'ha de considerar com un incompliment de la Resolució, amb els efectes jurídics previstos legalment per a aquestes situacions.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.



4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 d'agost de 2021, resol per unanimitat:

1. Declarar la pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació 661/2021.
2. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 661/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.